Pensjonist-nytt

Drøbak/Frogn

1987

Utgitt av pensjonister ved Eldresenteret

NR. 2

REDAKSJONSNYTT

REDAKSJONEN

Martin D. Hestnes	tlf. 93 30 43	Reidar Loge	tlf. 91 91 41
Asta Johansen	tlf. 93 11 91	Kari Paulsen	tlf. 93 21 55
Ruth Groth	tlf. 93 35 75	Gertrud Berg	tlf. 93 23 83
Rolf Gomnæs	tlf. 93 17 32	Astrid Moen	tlf. 93 15 24
Aslaug Loge	tlf. 91 91 41	Reidun Dahl	tlf. 93 14 93

Åpningstider sommeren 1987

Vi har vanlig åpningstid t.o.m. 4. juli 1987.

Fra 6. juli t.o.m. 31. juli er Eldresenteret åpent tirsdager, onsdager og fredager kl. 10-13.30. for servering av kaffe og vafler.

Vanlig åpningstid fra mandag 3. august.

Frisøren har ferie f.o.m. 6. juli t.o.m. 13. juli.

Fotpleieren har ferie f.o.m. 13. juli t.o.m. 31. juli.

Arbeidsstuen er stengt f.o.m. 29. juni t.o.m. 8. august.

God sommer!

Ås og omegn Hørselshemmedes forening har «kontor» på Eldresenteret.

Konsulent Ingrid Myhrvold treffes på Eldresenteret hver 1. mandag i måneden kl. 10.00 - 12.30. 1. gang etter ferien er 7. august.
Hun gir gode råd og veiledning i stell og bruk av høreapparater m.m.
Tilbudet er gratis. Ingen timebestilling.
Dersom du hører dårlig og ikke bruker høreapparat ønskes du spesielt velkommen til en prat. Det finnes mange gode hjelpemidler som kan lette livssituasjonen betraktelig.

Hva skjer på Eldresenteret

Turer høsten 1987:

Vi har ikke programmet klart ennå, men 1. tur blir i september.
Vi planlegger også en teatertur i løpet av høsten.
Se oppslag på Eldresenteret for nærmere informasjon.

Høstens kurs blir også kunngjort senere.

Gjør det idag!

I morgen kan det være forbudt

Fysioterapi i helsetjenesten for eldre

Ambjørg Leyning er ansatt som fysioterapeut i Frogn kommune.
Som et forsøk vil hun være tilstede på Eldresenteret hver 1. mandag i måneden kl. 11-13. Første gang 7. august.
Kanskje noen av dere har behov for å ha kontakt med en fyisoterapeut **før** det ble behov for behandling. Fysioterapeuten kan også gi råd om forskjellige hjelpemidler og bistå med søknad om dette. Timebestilling er ikke nødvendig, men ring gjerne Eldresenteret på forhånd hvis det er noe du lurer på.

ELDREBØLGEN

Eldrebølgen som det snakkes så mye om, er vist begynt å innfinne seg. Kommunen har begynt å ta sine forholdsregler ser det ut til. På Grønland, i gammel tid, der gjorde de kort prosess med denslags. Eskimoene satte sine gamle på et isflak og sendte dem til havs.
Ute av øye ute av sinn.
Nå var jo Grønland engang norsk besittelse, men danskene fikk det som morgengave i 1814, da svenskene fikk oss. Vi har jo forsøkt å få det tilbake, så sent sim i 1932-33.
Det var endog en Drøbaksmann som sto på, for fullt, men vi tapte da som ellers og det var jo godt, akkurat der, så ikke den gamle skikken hadde fått grobunn her, også vi som har fjorden rett ned. Nå har vi jo ingen isflak iår, det er enda en trøst.
De hadde jo ingen garanti for at noen kunne hoppe av i Moss eller Horten. De skal være ganske folkelige der har jeg hørt.
Det merkelige er at flere av disse folkeslag og land som Norge nå driver og utvikler, de tok, og tar fremdeles meget godt vare på sine eldre. Familiens overhode er ofte en bestefar eller likegjerne en bestemor. De blir elsket og respektert og deres erfaring blir satt pris på.
En behøver ikke reise langt nedi Europa heller, for å se det. Som eksempel kan vi jo ta Portugal, som vi driver og støtter. Der tar alle familier besteforeldre med ut på turer og restaurantbesøk om kvelden.
De har råd til det dernede, for vi driver og utvikler dem, men når de har lært nok av oss, blir det sikkert slutt på den moroa. Bortsett fra det kunne vi jo godt bruke pensjonistene til noe nyttig. Vi kunne jo latt dem få overta det regnskapet som de her i kommunen ikke skjønner opp ned på.
En kasserer har alltid orden i kassa, eller en eldre husmor med stort hus og mange barn. De fikk pengene til å strekke til, til beste for alle.
Men det er en som sier «jo flere kokker jo mere søl», og nå blir det enda en kokk, bære meg hvor skal det ende....

Gertrud Berg.

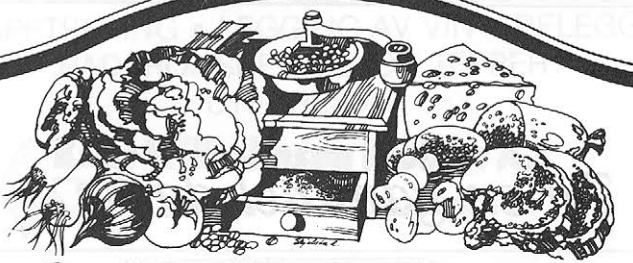

Gode tilbud og hurtig handel i butikkene du kjenner

FOLLO S-LAG Spør oss om mat

SOGSTI PLANTESENTER

VARER BRINGES! TLF. 93 00 96

VELKOMMEN TIL
Skipperstuen Drøbak
STEDET MED MILJØ
TELEFON 93 07 03

Sørli's Matsenter
Stedet for god, mørnet biff.
Tilbudspris hele året.

HIFI TV VIDEO
EGET VERKSTED
OSLO PRISER
FRI LEVERING
TOPP SERVICE
TORSDAGER

3D Drøbak A/S
(Tidl. Myrseth Radio & TV A/S)
Seiersten
Tlf. 93 05 23
SPESIALFORRETNINGEN I RADIO OG TV
EGET AUTORISERT FELLES VERKST.
VI SATSER PÅ SERVICE
SERVICE TLF. 93 08 68

Til en gammel dame

Du har pløyet det store hav,
og meget fint deg livet gav,
men tunge stunder og du fikk
for ingen slipper unna slikt.
Med høyreist hode tok du alt,
ditt pund det har du vel forvalt.

Når båten din i stille vær
og sol og stjerner skinte der,
på blanke flater der du gled
og dine kjære har du med,
en krus på sølvblank bølge for,
da var du lykkeligst på jord.

De lune viker var ditt hjem
du samlet om deg alle dem,
en fikk du kjær på livets vei
som elsket bare, bare deg.
Og slekters ledd de også skal,
bli med i myriaders tall.

I orkanens bølger ei du kom,
du greide styre utenom.
Din takt din tone og ditt vidd
med dette har du stormer ridd.
Du en av mange er på jord,
men har for evig satt ditt spor.

Gertrud Berg

TAPETSERING • LEGGING AV VINYLBELEGG
BADEROMSBELEGG OG TEPPER
UTFØRES AV

Knut Wilhelmsen Møbler A.s
Møbler og interiør
DRØBAK - Tlf. 93 04 23 - 93 06 22

GO' KJØP DRØBAK
TELEFON 93 10 57
STOR P-PLASS
MANDAG, TIRSDAG, ONSDAG, FREDAG 10-19
TORSDAG 10-20
LØRDAG 9-15

AKSJESELSKAPET
O. B. Hansen
TRYKKERI — PAPIRHANDEL — KONTORARTIKLER
Lindtruppbakken - 1440 Drøbak - Tlf. 93 00 27

DRØBAK REISEBYRÅ
Honnørbilletter og pensjonistreiser i inn- og utland - kontakt:
DRØBAK REISEBYRÅ A/S
Tlf. 93 22 60

Stadig flere følger med i
Østlandets Blad
IDRETTSVEIEN 11 - 1400 SKI - TLF. 87 11 60
Drøbak-kontoret: 93 07 51

Tenk på feierń!
Blikkenslager-verksted
FORHANDLER:
Montér stigetrinn på taket.
Unngå takras, montér snøfangere.
Dette kan De gjøre selv - men vi hjelper Dem gjerne. - Ta kontakt med
Frank S. Larsen
Blikkenslager
Tlf: 02-93 23 13. 1440 Drøbak

Drøbak/Frogn Pensjonistforening

var samlet til medlemsmøte i Frognhallen onsdag 29. april kl. 18.00.
Som ellers pleier å være var det også denne gang et godt oppmøte, 81 medlemmer var møtt opp. Formannen ønsket alle hjertelig velkommen til en hyggelig sammenkomst. Det ble sunget unisont «Blandt alle lande i øst og vest». Dagsorden ble gjennomgått på en grei måte, det ble servert kaffe og smørbrød, og det ble utlodning. Alle koste seg ved kaffbordene, praten gikk og stemningen var topp, og ikke allerminst da skuespiller Noralv Teigen inntok podiet. Han ble ønsket hjertelig velkommen av formannen, og han fikk så ordet. Noralv Teigen inviterte forsamlingen til å være med på en musikalsk rundreise i Norge, og det ble virkelig en interessant rundreise både fra nord og fra sør. Fra sin hardingsfele klarte han å lokke frem de fine hjemlige toner som gikk rett inn i hjertene våre. Noralv Teigen er jo også en god forteller, og han gjorde det på en levende måte slik at vi kunne se for oss dette land som heter Norge, som vi er så glad i, og som er så forskjellig fra andre land ved sitt særpreg, denne skiftende naturen vi har, årstidende som skifter, og de mange dialekter som han mestret så helt suverent. Vi slapp å sovne av der vi satt. Det ble en god og hyggelig underholdning. Forsamlingen stortrives. Noralv Teigen høstet fortjent bifall. Formannen takket Teigen for at han kom, og overrakte ham blomster. Vi skulle gjerne hatt Noralv Teigen tilbake til oss også ved senere anledning.
Medlemsmøtet ble avsluttet i en hyggelig atmosfære.

Martin D. Hestnes.

Brevklubb for eldre

Fra en av våre pensjonister har vi fått en forespørsel om vi kunne starte en brevklubb for eldre. Dette er jo noe helt nytt. Her i landet har vi flere brevklubber av ymse slag, men ikke noe spesielt for eldre. Så vidt som vi kan forstå er det mange eldre som føler seg ensomme, og som savner en som en vil skrive til, eller å få brev fra. Og om en nettopp ikke føler seg ensom, så kunne det være hyggelig å få et brev nå og da. Telefon er god å ha, men å få et brev er noe helt annet. Vi synes at tanken om en brevklubb for eldre er meget fin, og vi støtter den fullt ut. Det gjelder da å få tak i folk som er interessert i å realisere denne fine tanken. Så hvis det er noen som føler seg kallet, så kunne vedkommende kontakte Eldresenteret for å komme sammen til en hyggelig prat. Vi står gjerne til tjeneste med å drøfte et eventuelt opplegg. Så derfor kom innom og slå av en hyggelig prat. Og du er velkommen.

Martin

ICELOOK
Drøbak City - Telefon 93 22 70

Alltid det siste i dame-, ungdomsklær og skotøy.

VI KLER DEG OPP! FRA TOPP TIL TÅ!

Velkommen til Cubus

G. Andersen & Sønner A.s
1441 DRØBAK

Te og kaffe i løs vekt
Konfekt - sjokolade - ukeblader og røkeartikler i godt utvalg.
Towik's Eftf.
Storgt. 4, 1440 Drøbak

Skjemt og Alvor

Fra Einar Høibråtens bok

På Parrstranda sto et langt, låveliknende hus - «Skvulpen» - som egentlig av byggherren var beregnet til båtnaust - en kunne nemlig ro inn under det. Man da hotellvirksomheten tiltok, ble det innredet til små sommerværelser for badegjester. - «Skvulpen» brant til slutt ned - og dermed ble det et kjent bilde fra Nordstranna for alltid borte.

Om vinteren var sletten ved Parrstranda opplagsplass for planker og props. Med den sterke gråsteinsmuren ut mot fjorden var det vel også tenkelig at denne bukten var ment som et slags lager og en skipningsplass. Familien Parr hadde i flere generasjoner dervet skipsfart. Selv kjørte jeg en hel vinter planker hit som skulle skipes. Familiene Parr, Ellefsen og Samuelsen var rundt århundreskiftet de som satte sitt preg på byen. Og som kanskje var med på ved sin handel og skipsfart å skaffe Drøbak byrettigheter.

Sentrum - eller midtpartiet i Drøbak - strakte seg fra Fiskerkroken til Engenehøy. Dette var med unntak av Parr's privatbolig i den gamle folkeskolen, et administrasjons- og forretningssenter. Det er meg fortalt at i tannlege Fornes nåværende kontorer skal det ha skjedd en Norgesbegivenhet: Det sies at sorenskriver Eisen og Kristian Magnus Falsen i fellesskap satt på dette rommet og skrev råutkast til Norges Grunnlov. Om dette har sin riktighet, kan jeg ikke garantere.

Så var det Bjergene i Øst - eller «de røde Bjerge i Øst» som de ble kalt på grunn av beboernes politiske innstilling.Apropos politikk: Jeg må nevne det første 1. mai-toget i Drøbak. Årene mellom 1910 og 12 var preget av en større utbygging av Televerkets linjenett i distriktet, og mange av arbeiderne oppholdt seg her. Og de feiret 1. mai. For anledningen hadde de tegnet en protestfane og åtte-ti mann masjerte fra torget og nordover mens de sang «Internasjonalen». Men akk og ve, ved gamlehjemmet ble de møtt av politimesteren i full uniform, som tok fra dem fanen og stanset «toget». - Fanen ble liggende i mange år på loftet i gamlehjemmet - og slik endte det første 1. mai-toget i Drøbak.

Det har i alle tider vært slik at uvennskap som oftest kan avskaffes dersom en trues av en felles fiende. Slik gikk det også i den historien som jeg nu skal fortelle om, nemlig Russeslaget i Drøbak året 1912.

Noen glade russ kom til Drøbak en søndag i den tro at de kunne utfolde seg i sitt ungdommelige overskudd som de selv ville. Russens oppførsel ville nok ha blitt oversett dersom de bare ikke bare hadde opptrådt så overlegent og ikke hadde oppført seg uforskammet mot noen av Drøbaks piker. Russen ble rundjulet på god gammeldags vis. Et par mann endog kastet i Raskebekken.

Russen svor på at de neste søndag skulle komme tilbake for å hevne seg. Og den påfølgende uken gikk jungeltelegrafen rødglødende i hele Drøbak. Noe som resulterte i at neste søndag var alle gutter mellom femten og femogtyve moblisert. Russen kom i leiet båt for å rydde opp. Og som sist hadde det nok gått bra denne gangen også, såfremt de ikke igjen hadde vært uforskammet mot byens piker. Og så var slaget i gang. Guttene rev av dem russeluene, kastet luene i sølen og tråkket på dem. Mange fikk føle hva det vil si å få et kraftig slag av en russestokk. Både russeluer og russestokker ble erobret som «krigsbytte», og de derpå følgende dager kunne man se mang en Drøbaks-gutt med russelue og russestokk. Tilbake til selve slaget: Da russen forsto at slaget var tapt, rømte de opp i Brunskauen og Sogstiåsen. Da Drøbaksguttene oppdaget dette, gjorde de hva en offiser ville ha kalt en omgående bevegelse, og angrep bakfra. Slik ble russen jaget tilbake til båten. Om politiet ikke var oppmerksom på hva som foregikk, eller «bare holdt seg borte», vites ikke.

Det var fornøylig å lese Gisken Wildenveys fortelling om hennes mann, Hermans militærtjeneste på Oscarsborg. Jeg minnes han på Viktoria hotell - det som nu heter Britannia - hadde et værelse fast i reserve. Han var fast gjest på kinoen i Festiviteten. Og vi guttene så opp til ham som en helt som våget å sette seg opp mot offiserene op Oscarsborg. Eller som f.eks. da han fikk permisjon til Kristiania men reiste til København i stedet. Det fortelles at han sendte telegram til kommandanten på Oscarsborg: «Vel ankommet København - alt vel. Kommer tilbake når jeg er ferdig. Hermann Wildenvey».

En laverestående offiser dikterte ham straff, men Wildenvey svarte da: «Gå hjem og ha på deg en anden lue før du dikterer meg straff».

Senere skrev han et dikt om soldaten som vaktmann på Oscarsborg. Muligens ble dette skrevet i løpet av de fjorten dagene i Drøbak Hjelpefengsel.

Gullkorn

Det er mange som arbeoder seg ihjel for å leve godt.

Ola hadde svar

Ola bruket å ro folk over elva. Det var en snarvei for bygdefolk og andre og det vanket både 25 og 50 øre for overfarten, skriver «Adresseavisen». Presten i bygda kom rett som det var og skulle over elva, men han hadde aldri noen ører å gi. Dette likte ikke Ola, og en dag da presten kom og ble rodd over, slo han Ola på skulderen og sa:

— Ja, Ola, Vårherre vil lønne deg!

Ola ble litt arg og svarte:

— Du koin væl itj lægg ut for'n, du som kjeinnen så godt?

«Det var den gang det»

Når jeg går inn på Eldresenteret og får meg en kopp sjokolade med krem, som en hverdagsting, minnes jeg en hendelse fra min barndom. Jeg gikk i tredje klasse på skolen, og en dag kom en ny pike i klassen. Hun hette Vera. Hun hadde mørk pannelugg og brune øyne. Jag skjønte fort at hun var «bedremannsbarn» som det hette den gangen. Fin i klærne og måten hun snakket på skilte seg ut. Hennes far var grosserer hørte jeg. Så en dag ga hun meg et kort hvor det sto: «Inviteres til fødselsdag. Selskap hjemme hos Vera kl. tre.» Jeg vet ikke hvor mange ganger jeg leste kortet på vegen hjem, jeg både gledet og gruet meg, alt var så uvent og fremmed. «Fødselsdag», det sa vi aldri hjemme, men jeg syntes nok at det var riktig. Men «Gebursdag» var liksom tydeligere. Så kom endelig dagen. Ett lommetørkle med blonder og broderi i hjørnet skulle være gaven, jeg pakket det inn i glanspapir og limte på et av mine peneste blomsterglans. Limet lagde jeg av mel og vann. Det lå mye omtanke bak. Vel fremme ved den store villaen stoppet jeg opp og lyttet. Jeg hørte flere stemmer i haven. Jeg hadde lyst til å snu, men jeg var så nysgjerrig også, så jeg sluttet meg til de andre. Vi lekte en stund, så kom en eldre søster og ba oss værsågod komme å spise.

Inne i spisestuen sto dekket et langt bord med alt som godt var, det var bare å ta til seg. Det var som en drøm. Kaker og smørbrødfat på rekke og rad, sånt som vi så på bilder i Freias kokebok når vi fikk lyst på noe godt. Vi satte oss tilbords og fikk servert en stor kopp sjokolade med krem, kopp med skål under og tesje. Jeg satt urørlig og bare stirret på de andre. Hvordan i allverden skulle jeg kunne drikke sjokolade med all denne kremen oppå. Hjemme brukte vi kakao i en enslig kopp. Men dette? Jeg kikket på de andre og de hadde begynt å spise med tesjeen. Jeg prøvde forsiktig, jo det gikk jo bra. Jeg ble roligere, syntes nok dette var moro, men jeg var hele tiden på vakt så jeg ikke skulle gjøre noe galt.
Vi lekte og hadde det fint, men jeg var mest glad når jeg var hjemme igjen.

Aslaug Loge.

ABC HØYRENTEKONTO
Opptil 12,5% rente på hele beløpet.
Kom innom eller ring 93 00 60
A/B/C bank Frogn
Drøbak, Seiersten og Heer

FROGN AUTO A/S
Dyrløkke - Tlf. 93 19 28 - 93 17 62
REPARASJONER
OPPRETTING
OG LAKKERING
EGEN SERVICEBIL
99

GRØNTHUSET
DRØBAKS FRUKT OG GRØNNSAKTORG
PAVELSGÅRDEN - STORGT. 7 - TELEFON 93 02 88

FØLG MED I
akershus
AMTSTIDENDE

«Prøysenminner»

Den tid vi oppholdt oss i Asker, gjorde vi et bekjentskap som jeg minnes med både beundring og glede. Det var Alf Prøysen, plassgutten fra Ringsaker. Han var da sveiser på Wøyen gård, bare noen hundre meter fra der vi bodde. Han pratet høyt og sang i fjøset, så visene om «grisekokern» og om kua «Kranslin» ble kanskje til der. Det var vel ingen som trodde den gang at han skulle nå så langt med sin diktning av viser, bøker og barnebøker, oversatt til mange språk. Ved en norsk aften i New York hørte vi i radioen den nå så kjente «Det kjæm en dag i morrå, som rein og ubrukt står», ble sunget. På småbrukerskolen, Sem i Asker, skrev han viser, sketsjer o.s.v. til Revy i flere år. Elevene var statister og Alf var med på oppleggene. Helt fantastisk oppkomme! Selv var han med i de fleste rollene i revyen. Det var så å si bare mannlige elever på Sem, men Alf hadde roller som «dame» også han med selskapskjoler, pynt og høyhelte sko!

I en revy, hvor åpningssangen ble foredratt av ham, foran sceneteppet, Alf i kjole og hvitt, flosshatt, hvite hansker, spaserstokk og et stort hvitt skjerf i halsen, spaserte han frem og tilbake foran teppet. Etter revyen sluttet kom han og spurte meg om jeg hadde merket noe ved skjerfet han hadde på seg. Nei, svarte jeg, jeg synes det ga en fin effekt, og du minte meg om Ernst Rolf!

Det var fint at det ikke hadde vist hva det egentlig var, sa han, for det fine skjerfet hadde jeg glemt hjemme. I all hast fikk jeg lånt en makkounderbukse av en av elevene (de av den gamle sorten med lange ben) den fikk jeg dandert i halsen, og et ben bak på ryggen, det andre foran. Alf reiste med sin gitar om i distriktene og sang selvlagde viser, det var aldri «nei» fra han når noen ba ham om underholdning. En gang ba han meg bli med å spille litt, for å fylle opp litt i programmet hans. Da fikk jeg se hve han fikk i honorar for den kvelden - 20 kroner! Heldigvis for han fordoblet dette seg ganske snart, da han gjennom radio ble «kjendis». Under krigen var reisemulighetene også under tysk kontroll. Når vi reiste med jernbane fikk man billett for visse kilometer, såsom Alf når han skulle reise hjem til foreldrene sine på Ringsaker måtte han kjøpe billett til Hamar. Så var det å reise med neste tog fra Hamar til Ringsaker. Det var ofte kontroll på toget, så avstanden måtte helst overholdes, for å unngå ubehageligheter. Han hadde humoristisk sans til tusen. En gang han reiste slik fortalte han at han hadde tatt tog til Hamar sent på kvelden. Det gikk ingen tog senere så da var det bare å ta inn på hotell på Hamar for natten, for så å løse ny billett til Ringsaker dagen etter.!

Det var med toget en dame i åttiårene som også måtte gjøre det samme. Alf var smittet av hjelpsomhet, og tilbør damen å bære kofferten opp til hotellet da de skulle dit begge. Da de kom til hotellet og skulle ringe på dørvokteren, (det var sent på kvelden), så sa den gamle damen: «Kunne ikke De gå bak hjørnet der, når jeg ringer på for de kunne jo tro noe!»

Alf skrev for oss privat flere sanger til jubileum, brylupp, sølvbrylupp, bursdager o.s.v.

Det som særpreget visene hans, synes jeg, var at han fikk så mange poeng med i hver strofe.

For å nevne et eksempel, en sang til min svogers 40-årsdag. Alf bad om noen tips om ham, da han ikke kjente noe til han.

Jeg skrev ned: født i februar, skihopper, hobby-fisker, «diskenspringer» ekteskap o.s.v.

Utdrag av et par av versene:

Det hendte om vinteren da kulda var lei
da varsla'n Henry at nå kommer jeg
Så budsentes jordmor med veske og bil
og han kom til væla med nedslag og stil

Da Henry blei voksen så fikk han ei ri
med blyant bak øret, og a Marta på si
Og selv om'n Henry var fisker av fag
så sprella'n jammen på kroken en dag.

Alf hadde den gode egenskap å kunne lytte til andre, når de iblant også kunne foredra med en god vise eller en munter historie. Han var aldri seg sjøl nok. Det var trist han ble borte så tidlig. Husker dagen da radioen medelte om hans død. Jeg møtte 2 småjenter på vei til skolen. De stoppet meg å sa: «Har du hørt at Alf Prøysen er død, er det ikke sørgelig?»

Astrid

Samlivsnytt

Slanke Johann var blitt med en dame hjem en kveld. Der vanket det likør, ett glass, to glass, tre. I det hele tatt var det svært hyggelig der, og det lå en søt forventning i luften. Johann ble glad, men ikke overrasket, da damen sendte ham et dypt blikk, og sa:

— Kle av deg, så kommer jeg om et øyeblikk.

Slanke Johann var ikke sen om å følge oppfordringen. Og så kom damen tilbake. Hun hadde da med seg to smågutter, en i hver hånd, og mens hun nikket mot Johann, sa hun:

— Ja, se på ham, gutter. Slik blir dere også seende ut dersom dere ikke spiser opp havregrøten deres om morgenen!

Betydningsfull og original personlighet i Gamle Drøbak

Av Aage Hansen

Konsul Fredrik Ring residerte i Ringgården i Drøbak fra 1827. Han var født i Drammen 1775 og døde i Oslo 1872.

Som ganske ung dro Fredrik til sjøss med seilskute forhyret som dekksgutt og oppholdt seg etter hvert i forskjellige land på to sider av Atlanterhavet. Der skaffet han seg utdannelse og erververt seg godt anbragte pengemidler.I Drøbak bodde hans mor Marie Ring, født Lemvig. I 1827 bosatte han seg her. Moren overdrog ham eiendommen mtr.nr. 155 ved nåværende Ringeplan for 700 Spesiedaler.

Antakelig var det liten bebyggelse på den strandeiendom som ligger innenfor «Ring-murene», som da ikke eksisterte. Men Fredrik Ring, som i ryggen hadde betydelige oppsparte midler, satte hjulene i sving.

En tegning fra 1855 viser, sett fra sjøen, en langstrakt bygning langs nordgrensen, hvor man nå har veien ned til Sundbryggen. Bygningen har gavl mot kaianlegg, hvis fundamenter finnes fremdeles. Langs veien til Husvik står på tegningen de langstrakte bygninger, som fremdeles er bevart og visert spor etter husdyrrom, høyloft, stall, vognremisse i nordre del, beboelsesrom for ansatte over lagerboder i søndre del.

Av stor interesse på tegningen finner man midt i komplekset en fabrikkliggende bygning med meget høy, frittstående fabrikkpipe. Tegningen viser at det allerede i 1855 var blomstrende virksomhet på eiendommen. Bl.a. var det Fredrik Ring som anla brenneri, det ses å være ført lange forhendlinger med Departementet om denne drift. En rørledning av tre (stokkledning) er påvist fra Ringedammen ned til rester man har funnet av grunnmuren til brenneriet.

Konsul Fredrik Rings forretningsvirksomhet omfatter bl.a. import og salg av franske viner og engelske manufakturvarer en gross. Denne gren av forretningen flyttet han i 1849 til Oslo, og fortsatte med den til sin død i 1872.

Konsul Fredrik Ring skildres av sine samtidige, bl.a. av banksjef Frølich i Kreditkassen i Oslo som en original og betydningsfull personlighet: «Han var i Næringslivets Reisning en betydelig kraft» Videre: «Konsul Ring var en gentlemann, ridderlig og tro». Det fortelles at han i Oslo var en grunnlegger og ble ansett som en solid forretningsmann med kraft og innsikt, sikkert en mann med medfødt evne når det dreiet seg om kjøp og salg, og at han hadde høstet verdifulle erfaringer under sitt lange opphold i utlander. Han var en god for-

Forts. side 18

ALT I GLASSARBEID • REPARASJON
NYTT OG VEDLIKEHOLD • BLY,
MESSINGINNFATNING • SPEIL
ETTER MÅL • SANDBLÅSTE
MOTIVER • LEXAN • PLAST
BILGLASSMONTERING

Drøbak GLASS service
Sogstiveien 125
1440 Drøbak
Telefon (02) 93 21 96

FAVORITT
Frukt og Tobaksforretning
AVISER - TIPPING
STORGT. 30
Telefon 93 14 50

Trenger De elektrikker
Ing. Leif Steinseth A/S
Tlf. 93 11 88 - Privat 93 25 50

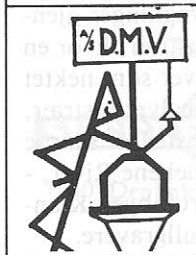

A.s Drøbak Mek. Verksted
AUTORISERT RØRLEGGERBEDRIFT
Tlf. 93 04 43
VARME OG SANITÆRANLEGG
UTSTILLING OG SALG AV SANITÆR-,
BADEROM-, KJØKKEN-, BRANNUTSTYR
SMIE OG MEKANISK VERKSTED

AAMODT FYSIKALSKE INSTITUTT
Bakeriveien 6 - 1440 Drøbak
Telefon: 93 20 11

Velassortert dagligvareforretning
Jørg. Jenssens Eftf.
Inneh. Midtgarden
Torget - Tlf. 93 00 08

Pörtfrand SWEDEN
HADELAND NORWAY
KOSTA BODA SWEDEN
Drøbak Glass-Design as
Hverdager..... 9-17
Torsdager..... 9-19
Lørdager..... 10-14
Utover ordinære åpningstider:
Avtalt tid tlf. 93 39 44 (forr.)
93 27 80 (etter forr.tid.)
STORGT. 10 - 1440 DRØBAK - TLF. (02) 93 39 44

AUSTRALIA

Av Sverre Sundal

Det var rent tilfeldig at jeg møtte gamle Joe Greer. Jeg hadde vært i Australia et par års tid og hadde en umettelig nysgjerrighet etter å lære landet og forholdene å kjenne. Alt var jo så forskjellig fra min norske bakgrunn. — Men, - la meg begynne med begynnelsen. Mitt arbeide ved Guthega, - på toppen av de Australske alper, - kunne av og til bli monotont, og jeg benyttet enhver fritid til å komme ut og se meg om.
Kamerater som hadde besøkt dryppstenshulene ved Yarrangobilly og blomsterbyen Tumuth, fortalte merkelige historier om den såkalte «døde byen», Kiandra som de hadde reist gjennom. Byen hvor det ikke bodde et menneske, og der det var en gravplass hvor ingen var begravet etter århundredeskiftet. Jo, - Kiandra var stedet. En vakker sommerdag dro vi avgårde. To av mine venner og jeg.

Den store trafikkåren, - «Mouaro Highway», - gikk i vide slyngninger gjennom åpent saueland. Lenger oppe var det belter av Eucalyphtustrær, hvor en fikk følelsen av å passere tuneller, med det svære løvhenget over som nektet sola å bryte gjennom. Vi suget inn den litt emne lukten av Eucalypthustrær, blandet med parfymen av «Wattle», - Australias nasjonalblomst. Det skarpe sollyset slo mot oss, da den langstrakte dal, - med elva Eucumebene River, - åpnet seg foran oss. I hellingen på den andre siden lå målet, ruinbyen Kiandra, - en gang hjemstedet for hundreder av hart arbeidende gullgravere.
Det var begynt å kveldes. Sola sto lavt på himmelen, og skapte kontraster mellom blennende lys og mørke skygger i det kuperte landskapet. Vi fikk en følelse av uvirkelighet da vi slo leir mellom «bebyggelsen». De råtne bordkledninger var sunket sammen og tildels overgrodd. Takene veltet overende. De hus, som fremdeles sto noenlunde oppreist, var dekket av brungrønn mose. Og landskapet rundt? Svære voller av oppkastet jord. Hist og her jord-demninger

---

Forts. fra side 16

teller og kunne i vennekretsen underholde med malende skildringer ikke minst fra Sør-Afrika.
Av interese bør nevnes at han var en av dem som sammen med sorenskriveren i Folo opprettet Follo Sparebank. Hans Petter Ellefsen residerte i Skrivergården (Drøbak gård) fra 1819 og døde i 1872. Han var ikke bestandig enig med konsul Ring, hva var nokså naturlig. De var sterke menn på hver sin måte, begge førerskikkelser og originaler med høyst forskjellig utdannelse, gemytt og temperament.

GUNSTIGERE FOR PENSJONISTER Å SPARE MED SKATTEFRADRAG!
Vil du vite mer?
Velkommen i banken.
Telefon: 93 09 60
BERGEN BANK DRØBAK

Drøbak Fysikalske Institutt
Torggt. 3 - Telefon 93 04 77
Fysioterapeutene
LIV ØINÆS ANDERSEN
MERETE DAHLBERG
ANNE LISE SAXEBØL

HAGEEKSPERTEN
DRØBAK HAGESENTER A/S
Telefon 93 03 59
Alt i planter og blomster for hus og hage....

Gullsmed
SVERRE BYRKJE
1440 Drøbak - Tlf. 93 06 00

KJELL DALBY
SEIERSTEN SENTRUM
V/BILSAKKYNDIGE
SPESIALIST:
ØRE - NESE OG HALSSYKDOM
KONTORTID:
MANDAG - ONSDAG: KL. 10 - 3
TIMEBESTILLING: TLF. 93 23 06

HELGE ASKAUTRUD A/S
1440 DRØBAK
JERNVARE — FARGEHANDEL TLF. 93 00 34
KJØKKENUTSTYR — ELEKTRISK AVD. TLF. 93 00 34
GLASS — STENTØYMAGASIN TLF. 93 15 26

Joar FOTO Tlf. 93 21 28
Fotograf Øyvind J. Pettersen
Storgt. 4 - Drøbak

i de små sildrebekkene. Og enda var ikke alle rester av vaskerennene råtnet bort. Det skulle ikke mye fantasi til å forestille seg det hektiske liv for over 60 år siden.

Vi skimtet en svak lysstripe i horisonten, da vi mette og tilfredse slappet av ved bålet. Mørket kom plutselig. Ingen hjemmelig skumringstime her nei. Fra et sunket tak like ved kom den boblende latter fra en latterfugl, og nede fra Eucumebene River hørtes bråking av hundrevis av sauer. — Men, plutselig skimtet jeg lys fra en åpen dør i et hus, som enda sto noenlunde oppreist. I den gule firkanten sto siluettene av en mann. Han kom slentrende mot oss. I lyset fra bålet var det første vi festet oss ved det svære helskjegget. Sterkt gråsprengt, og ved nærmere ettersyn kom jeg til at mannen måtte være godt over de sytti. Man rak i ryggen var han, og humøret var i orden, for ansiktet var et eneste srtort smil, som åpenbart spredte forekomster av tenner som forlengst hadde mistet sin opprinnelige farve. «Kvall, gentlemenn». Stemmen hadde den typiske australske aksent. «Koselig å få visitt heroppe». Kan jeg sitte ned å prate litt. det er ikke ofte jeg har anledning til det. Blir mest å prate med meg selv». Han smålo. Et nett av rynker sprang frem ved øinene. Jeg gledet meg. Han så ut til å ha opplevd litt av hvert. Kanskje jeg kunne få ham på gli. Vi presenterte oss og han sa navnet. Joe Gerr hette han, og det var andre året han var heroppe på høylandet ved Kiandra. «Men hva oppholder du livet med heroppe?» spurte jeg. «Det samme som mine forgjengere. Jeg greier meg godt med det jeg vasker ut. Jag hadde vel et rikere utkomme ved «The Hill», men jeg liker å være min egen herre». Jeg stusset litt. «The Hill». Så kom jeg på det. «Du mener «Broken Hill». Sølvberget?»

«Ja, selvfølgelig. Jeg er født og vokst opp der. Var der til vandrelysten tok overhånd. Den lysten er vanskelig å styre. Har den i blodet. Det er en arv». Han klukket og lo. Det var nok muntre minner som dukket frem. «Far min hadde sine vandreår da han var med i det store «rushet» ved Thakeringa og Mount Gibs. Der hvor Broken Hill ligger idag». - Han var en god forteller, gamlingen. - Jeg ble iverig. Fortalte at jeg var kommet helt fra Norge og at jeg hadde stor interesse av å lære mest mulig om dette svære kontinentet. Kunne han fortsette?

Gamle Joe lysnet og smålo for seg selv. Han likte åpenbart oppfordringen. Forståelig og, her oppe i ensomheten. «Well», fortsatte han. «Historien om The Hills barndom er beveget nok den. Byen bak fjellryggen, «The Barrier Range», ble født for 80 år siden, og det var en fødsel som hørtes vidt omkring. Far min var med i barsøllet, og jeg gjør hans ord til mine. Skal jeg fortelle en historie vil jeg helst bruke jeg-formen. Som nevnt må vi 80 år tilbake. Når folk på den tiden gikk over the Barrier Range, ble det tatt for gitt at de gikk fortapelsen imøte. Og en slik slutning hadde mye for seg. De nakne, røde skråning-

Forts. side 22.

DRØBAK VASKERI A/S TLF.: DRØBAK 93 06 01

For Han og Henne

Vi satser på kvalitet
i klær for den voksne
Dame og Herre.

Cinderella A/S
Bakeriveien
Telefon: 93 19 05

Briller og høreapparater
KS DRØBAK OPTISKE
OPTIKER KRISTIAN SCHAU
Sentrumsbygget · 1440 Drøbak · Tlf. 93 15 89

Vi har alt i fisk og catering...

DRØBAK FISK OG DELIKATESSE
(Fiskekjeller'n) - Torggt. 3 - Tlf. 93 24 14

ger ga dårlig beskyttelse for den glødende solen. Hist og her kunne en treffe på små falleferdige skur som såvidt ga ly for de forbipasserende. Men folk hadde rastløshetens orm i seg.

Det var gjort endel gullfunn i sør og vest Australia. Herunder av skjerpere og eventyrere håpet på at en lykkelig vending ville åpenbare for dem et nytt «Bendigo», eller «Summers Hill Creek». Mennene fikk nomadeinstinktet i seg, akkurat som de innfødte. Mellom skjerpingene tok de småjobber hos de nærmeste sauefarmerne for å oppholde livet. Arbeidet ble alltid kortvarig. Permanente jobber tok de aldri. I de små landsbyene, sør for «the Barrier» konne det ofte gå livlig for seg. Gamle Joe Gerr sendte meg et blikk. «Ja du kjenner vel til at storparten av befolkningen dengang var løslatte straffanger som var sendt hit for å sone sine synder. De fleste hadde et innbitt hat til lovens håndhevere.

En dag i året 1873 kom min far vandrende til «Menindie», en liten landsby sør for «the Barrier». Det var det siste sted en kunne få kjøpt proviant og utstyr før en ga seg i vei over de vide, tørre strekningene nordt for fjellkjeden. Han gikk inn i baren for å kjøle seg med et glass øl. Lokalet var fylt til trengsel med råbarkede karer som fordrev tiden mens de ventet på at saueklippingen skulle begynne. Etter en stund kom et selskap på fire menn inn. Ved en misforståelse ble de tatt for å tilhøre politiet, og snart var det vilt slagsmål igang. Flere ble skadet, men etter en stund ble det hele oppklart. De fire var fattige folk, som av økonomiske grunner hadde kjøpt avlagte politiuniformer. Det var nok til å starte det hele.

Mannen som satte igang det store rushet over «the Barrier» var en skjerper ved navn Paddy Green. En irlender, som også var frigitt straffange. I 1869 red han tilbake fra landsbyen «Thackeringa», 15 miles fra stedet hvor Broken Hill ligger idag. Han førte med seg rike prøver av sølvforekomster. Nyheten fór som en brann over hele Australia. Snart kom det en strøm av menn til de små landsbyer langs kysten. Derfra strevet de seg videre, noen til hest, andre på sine føtter, inn over de vannløse, solstekte viddene. Bare få år etter kunne den tarvelige hyttebyen rose seg av å være oppmålt og regulert, og forandret navnet til «Silvertou». Innbyggertallet som før kunne telles med to sifre løp opp i 3000. Andre rike «lommer» av sølv ble funnet i Apolyon Valley, ved leirene «Day Dream» og «Purnamoota». Omtrent 1000 mann deltok i rushet sit. Det syntes ikke å ta noen ende på de nye companier som ble dannet, - for det meste av impulsive optimister og «haier» som skulle utnytte situasjonen. Populært hette det at det var en «wild pat» ved hvert tørt elevleie, - det vil si et svindelskjerp. Men sølv var det, selv om mange av «lommene» tømtes fort. Minner fra denne tiden finnes enda i navnene som fremseles henger igjen etter endel av arbeidsleirene. Navn som «The Lubra», (innfødtes navn for ungpike), «Terrible Dick», «Gibsy Girl», og mange andre. Senere ble disse funnene stilt

i skyggen av forekomstene ved «Broken Hill», som var langt rikere. I dag er Silverton en ruin i ørkenen. Innbyggertallet kan skrives med to sifre. Langs den brede hovedgaten går sauene og beiter mellom gammelt skrap. Noen gamle steinhus står fremdeles igjen. En får inntrykk av at stedet er bombet og evakuert.

I den dalen hvor skjerperne ved «Day Dream» skrålte og festet, er det eneste som står igjen noen firkanter av råtne bord, som viser konturene av husene. Du kan telle antallet av hotellene fordi veiene har større vidde. Og mellom disse, en nesten gjenrast grop, som det eneste minnesmerke over kjelleren hvor øllet ble holdt kaldt.

Skjebnene til de som levde her ble så forskjellig. Noen skapte seg en fremtid, men langt de fleste knekket sammen. Ble snytt for sin profitt, eller omkom i sin håpløse jakt på bedre «clauns».

Fortsettelse i neste nummer.

føttene fortjener GODT STELL

Vi bør ta bedre vare på føttene våre! Sluntrer vi unna med stellet av dem, kan vi få mange plager — især eldre mennesker. Enkelte fotlidelser må behandles av spesialist, men mye kan en gjøre selv. God fotpleie og enkle øvelser holder føttene «yngre» i lengre tid — og det betyr mye for ens velvære.

Det er viktig å stelle pent med føttene, ikke minst når en er kommet litt opp i årene. Det er mye en selv kan gjøre for å forebygge lidelser og kanskje til og med unngå at en får dem. Dreier det seg om alvorligere lidelser, bør en naturligvis oppsøke fotspesialist (fotterapeut) eller lege.

Når en blir eldre, bøyer en seg ikke så lett som en gjorde i yngre år. Dermed faller det ikke så enkelt å stelle føttene på egen hånd, men umulig er det ikke.

Vi blir alle født med gode føtter, men alle er ikke like flinke til å ta vare på dem. Vi bruker ofte ufornuftig skotøy og tråkker i årevis på altfor flatt og altfor fast underlag.

Dermed kan den såkalte fotbuen synke ned, og så kan en bli plattfot.Overvekt kan forresten også føre til at en blir plattfot.

Foruten plattfot og tverrplattfot kan en bli plaget av hard hud, krumme tær, hammertær (ett eller flere ledd er stivnet), ilker og lignende.

Eldre har ofte dårlig blodsirkulasjon og en del feilstillinger. Det er noe som følger med alderen og ikke mye å gjøre ved.

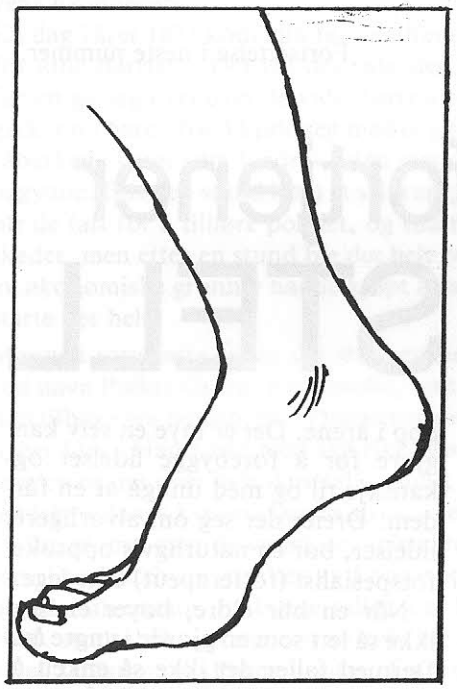

LEGG-KRAMPE

Krampe i leggene kan være svært så ubehagelig. heldigvis kan en gjøre noe for å motvirke slik krampe — ved å stille seg bredbent, bøye seg fremover og holde hendene på for eksempel et bord. Samtidig svaier en i ryggen (se illustrasjonen). Ikke bøy i knærne.Husk at bena alltid skal være rette. Man skal strekke så kraftig at det gjør vondt oppover leggene.

Dette er en viktig øvelse, for det er mange eldre som plages av slik krampe, ikke sjelden når de våkner om natten. Hvis en gjør denne øvelsen hver kveld fjorten dager i strekk, vil krampen i de fleste tilfeller forsvinne, eller tilstanden vil bli merkbart bedre.

God mosjon: Krum tærne rundt et stykke papir eller et håndkle og løft opp.

*La føttene henge fritt. Beveg vristen opp og ned og til begge sider noen ganger (hver fot).

Hver dag bør en ofre ca. 10 minutter på fotgymnastikk. Det styrker musklene i føttene og bedrer blodsirkulasjonen.

Leketøyet kjøper du hos

BARNAS PARADIS

SPESIALFORRETNING I LEKETØY

Niels Carlsensgt. 5 - Tlf. 93 23 85
1440 Drøbak

VELKOMMEN TIL

Torget supermarked A/S

Med egen Blomsteravdeling og Kafé

Stedet med miljø, kvalitet og service

Telefoner:
93 15 14 - 93 19 12

FOLLO SPORT A/S
Drøbak City

ALT I SPORT OG FRITID

Glem ikke å trimme!
Det er viktig!

GULLSMEDVERKSTED
REPARASJONER
OMARBEIDELSE AV GAMMELT GULL
FORSØLVING
GRAVERING

Drøbak Gullsmie
Tore H. Eriksen

Wienerbrødskjæringa
1440 Drøbak

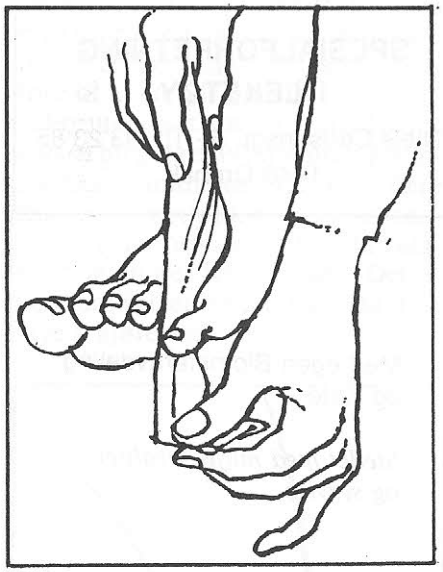

FOTPLEIE

Når vi skal stelle føttene, er det viktig med *fotbad*. Temperaturen på vannet må ikke overstige 37 grader Celsius, altså normal kroppstemperatur. Eldre mennesker har ofte ikke så god følelse i beina lenger og kjenner ikke om temperaturen på vannet kanskje er for høy. Bruk derfor termometer.

Vanlig grønnsåpe er fint å ha i vannet. Det er nok med en spiseskje til 5 — 10 liter vann. I handelen finnes også en rekke fotsalter, som alle kan anbefales.

Etter vaskingen må føttene tørkes godt. Husk spesielt å tørke mellom hver tå, slik at all fuktighet fjernes. Håndkleet må ikke brukes for hardhendt, slik at det oppstår sprekker. Sår på føttene gror ikke så lett hos eldre, og dessuten kan fuktighet resultere i fotsopp. Soppmikrobene trives i fuktig og varmt miljø.

TILSTANDER SOM KREVER SPESIALHJELP

I enkelte tilfeller må den eldre søke hjelp hos spesialist (fotterapeut eller lege). Det gjelder — som tidligere nevnt — nedgrodde negler. Nedgrodd negl vil si at neglen er grodd ned på den ene siden eller på begge sider. Det er især stortåen som kan være utsatt for dette. Spesialisten har ypperlige midler til rådighet. Særlig tykke negler må files ned. Til det brukes spesialverktøy. Torner må det en spesialist til å fjerne. Hard hud tas bort med skalpell (spesialkniv). Spesialisten har dessuten til rådighet en rekke midler som tjener til å avlaste foten på forskjellige måter. Det hender at det blir nødvendig å trekke en negl. Da kan spesialisten sette på en kunstig negl, slik at huden under ikke skal skrumpe. Dette hjelpemiddelet brukes inntil den nye neglen er grodd ut. Vi gjentar: Daglig fotpleie holder føttene «yngre» i lengre tid!

Velkommen til
Tregaarden
Lindtruppen 1 - 1440 Drøbak

Aktiviteten. Niels Carlsens gate Drøbak.
Pensjonister og trygdedes egen butikk!
Gaver - Bruksgjenstander - Vakre jakker
Kjoler - Vester og forklær til store og små
Heklede duker i alle størrelser
Sengetepper - Knyttede tepper
Treskjæring - Rosemaling - Malerier m.m.

FROGN ELDRESENTER

Niels Carlsens gate 20, Drøbak

Hårpleie: Tirsdag, onsdag, torsdag og fredag: kl. 9-14.
Fotpleie: Mandag, tirsdag og fredag kl. 9-14.
Fysioterapeut: Første mandag i måneden kl. 11-13.
Advokathjelp: Onsdag kl. 12.30-14.00. Timeavtale.
Retting av tøy: Mandag kl. 10-14.
Arbeidsstue: Tirsdag, onsdag kl. 10-14.
Kafeteria: Mandag, tirsdag, onsdag, fredag og lørdag kl. 10-13.30.
Middag: Hver onsdag og fredag mellom kl. 11.30-13.
Bridge: Hver tirsdag, begynner kl. 10.30.
Viseklubb: Onsdag kl. 18.
Transporttjeneste: Tirsdag, påmelding Eldresenteret.
Tur hver første torsdag i måneden, annonseres spesielt
Kursvirksomhet, annonseres spesielt.

Ovennevnte tiltak tilbys alle pensjonister i Frogn kommune.
Ring **93 24 31** eller kom innom Drøbak Hospital.